

Og så finder jeg, at ministeren glemmer at sætte fokus på en række af de forudsætninger, der skal opfyldes for at skabe ligestilling, og jeg vil gerne nævne tre konkrete områder, som jeg synes er vigtige at få sat fokus på i debatten.

For det første synes jeg, at der er for lidt fokus på problemerne med at integrere arbejdslivet bedre med familielivet. Det er afgørende for mange, at hvis man skal kunne være med på arbejdsmarkedet, så skal man have det til at passe med familielivet, og derfor er det vigtigt at prioritere mulighederne for deltidsarbejde, for fleksibelt arbejde og mulighederne for hjemmearbejde.

I dag er langt de fleste familier jo kendetegnet ved, at såvel mor som far er på arbejdsmarkedet, og for mange familier betyder det samtidig en meget sammenpresset og stresset hverdag, da det kan være svært at kombinere arbejdslivet med institutionernes åbningstider og alle de andre hensyn, der er at tage til børnene.

For at få familielivet til at hænge sammen og for at undgå, at det bliver børnene, der skal lide under hverdagspresset, er det vigtigt, at vi sikrer ordentlige muligheder for at kombinere arbejdsliv med privatliv. Det kræver simpelt hen fleksibilitet, og det gælder også på børnepasningsområdet.

Jo mere fleksibilitet og jo bedre mulighed vi giver familierne til at kombinere arbejde og privatliv, jo flere vil vi se være aktive på arbejdsmarkedet, og især jo flere kvinder vil vi kunne sikre, at de også kan være med på arbejdsmarkedet.

Et andet punkt, jeg gerne vil berøre, er spørgsmålet om barselorloven, og under hvilke vilkår barselorloven er.

Det er sådan i dag, at de offentligt ansatte får løn under hele barselorloven. På DA/LO-området betaler arbejdsgiveren løn under en del af barselorlovperioden – typisk i 14 uger til kvinder og 2 uger til mænd – men hvor mange overenskomster giver egentlig kvinderne ret til fuld løn under barsel? Er der overhovedet overenskomster, som giver bedre vilkår for mændene end det, vi sådan lovgivningsmæssigt har lagt os fast på? Hvor mange overenskomstforhandlinger har drejet sig om at give mændene ekstra ret til barsel, ud over hvad der lovgivningsmæssigt er bestemt?

Vi er nået til i dag, at lidt over halvdelen af mændene tager barselorlov i forbindelse med deres barns fødsel. En forsvindende del af mændene benytter sig af de øvrige muligheder.

Vi skal selvfølgelig ikke – lad mig slå det helt fast – til at tvinge fædrene til at holde barselorlov eller lave om på ordningerne, så de særlig promoverer mulighederne for mændene, som der lidt lægges op til i redegørelsen: Det skal være familierne, der skal have lov til selv at bestemme, hvordan de vil indrette sig. Og det er helt grotesk, når vi fra Folketingets side vil bestemme, at faderens ekstra 2 uger skal være i uge 25 og 26.

Men det, som jeg synes er særlig interessant på det her område, er så lidt interesse, der er for den side af ligestillingsproblematikken – uden for Folketinget, blandt de faglige organisationer, blandt arbejdsmarkedets parter. Hvor er interessen fra mændene selv i forhold til at forbedre mulighederne for i højere grad at tage deres tørn på det her område?

Jeg synes, det er forstemmende, så lidt interesse de faglige organisationer overhovedet har udvist for at søge bedre og flere muligheder for fædrene og dermed en større ligestilling på det her område.

Vi taler så meget om mændenes større engagement, fædrenes større interesse for familierne. Men er den der også reelt, hvis man skal til at prioritere i forhold til nogle andre ting, f.eks. i forbindelse med overenskomstforhandlingerne?

Et tredje punkt, jeg også vil nævne, er problemet vedrørende pensionsdeling, altså hele problematikken omkring pensionsdeling. Jeg håber, at vi snart kan få et udspil fra regeringen med hensyn til, hvad der skal ske på området. Jeg ved godt, at det udvalgt, der blev nedsat i 1998, endnu ikke er kommet med deres betænkning, men efter sigende skulle den være undervejs.

Det hedder i kommissoriet for ægtefællepensionsudvalget, at det er uheldigt, at retsstillingen med hensyn til behandlingen af pensions- og forsikringsrettigheder ved ægtefælleskifte på en række punkter kan give anledning til tvivl eller opfattes som urimelige.

Her er vi ved et nok så vigtigt område, der bør sættes fokus på i forbindelse med ligestillingsproblematikken, og jeg håber virkelig, at der er et tilsagn fra regeringen om at komme med et udspil, lige så snart udvalget har afsluttet sit arbejde.

Det var nogle konkrete emner, som jeg synes er vigtige at få taget fat på, og jeg undrer mig over, at ministeren ikke er gået mere konkret ind i nogle af disse her punkter i forbindelse med redegørelsen. Men jeg håber, at vi vil komme til at se nogle flere konkrete initiativer fra ministerens